

Manifest del Dia Nacional a Espanya de la Convenció Internacional sobre els Drets de les Persones amb Discapacitat

Les persones amb discapacitat tenen dret a un habitatge accessible a un preu assequible

Qualsevol habitatge ha de ser un espai d'inclusió i d'acollida, de llibertat i de seguretat, de privacitat i comunicació amb la comunitat.

L'habitatge és un bé personal i social. Però també és una manera de participar en la vida social, una eina d'inclusió.

Per tant, el dret a l'habitatge ha de tenir en compte la discapacitat i la diversitat de les persones.

Perquè les persones amb discapacitat també han de poder triar on, com i amb qui viure. Sense imposicions, i sense veure's obligades a viure en llocs separats de la vida en comunitat.

Però per arribar a la inclusió i tenir una vida independent cal disposar d'un habitatge digne i adequat.

Així ho estableixen diferents lleis i normatives:

- La Convenció Internacional sobre els Drets de les Persones amb Discapacitat.
- La Constitució Espanyola.
L'article 47 diu que totes les persones tenen dret a gaudir d'un habitatge.
- Els Objectius de Desenvolupament Sostenible (ODS).
L'ODS número 11 demana entorns més humans i inclusius per garantir l'accés de tothom a habitatges i serveis bàsics adequats, segurs i assequibles.

Per tots aquests motius el 3 de maig de 2021,
**Dia Nacional a Espanya de la Convenció Internacional
sobre els Drets de les Persones amb Discapacitat,**
el moviment social de la discapacitat
reclama als poders públics: **habitatges accessibles,
assequibles i inclusius.**

Abans de començar...

L'Estat, les administracions
i els diferents operadors de l'habitatge
han de respectar el dret a l'habitatge
de les persones amb discapacitat.

Les dones i nenes amb discapacitat
pateixen més exclusió.
Per això, han de rebre atenció prioritària i adient.

Totes les persones tenen dret a viure en comunitat.
En canvi, les persones que necessiten molt més suport
solen viure en institucions.
Però no hauria de ser així. Tothom té dret a viure a casa seva,
amb el suport que necessita i fent vida en la seva comunitat.

El dret a un habitatge digne i adequat
ha de formar part de les lleis i les polítiques públiques d'habitatge.

Per això cal:

- Aprovar una Llei general de garantia del dret social a l'habitatge.
- Augmentar els habitatges públics, dedicant-hi almenys el 2 per 100 del Producte Interior Brut (PIB).

Per un habitatge accessible:

Les polítiques públiques i les lleis sobre habitatge han de tenir en compte l'accessibilitat universal per incloure les persones amb discapacitat i la gent gran.

L'accessibilitat universal es divideix en:

- mesures d'accessibilitat (arquitectòniques, comunicacionals i cognitives),
- disseny per a tothom,
- adequacions dels ajustos raonables.

Demanem a les administracions, amb urgència:

1. Reformar la Llei de Propietat Horitzontal

Si un veí amb discapacitat o més gran de 70 anys demana obres d'accessibilitat a la zona comunitària, la comunitat de veïns ha d'estar obligada a realitzar-les.

2. Informar sobre l'accessibilitat universal a la fitxa de l'edifici del Registre de la Propietat i als canals i suports administratius d'edificació.

Cal reformar les normatives en la legislació registral i de l'edificació, perquè el Registre de la Propietat inclogui dades sobre les condicions d'accessibilitat dels immobles, edificis i habitatges.

Així, els compradors o usuaris i familiars amb discapacitat poden tenir aquesta informació abans de comprar o llogar un habitatge.

Els informes d'inspecció tècnica d'edificis han d'incloure un document per avaluar l'accessibilitat. S'han de crear més ajuts públics per millorar l'accessibilitat dels habitatges.

3. Crear un fons públic per rehabilitar edificis que no són accessibles

Aquest fons es podria crear amb els recursos de la Unió Europea per afrontar la crisi de la pandèmia del coronavirus.

4. Crear un fons estatal per promoure l'accessibilitat universal

Cada administració -estatal, autonòmica i local- ha de crear un fons públic per promoure l'accessibilitat universal. Hi hauria de destinar l'1,5% dels pressupostos dedicats a infraestructures, agenda urbana, mobilitat i transports, transformació digital i telecomunicacions.

Aquest fons ha de finançar iniciatives, programes i projectes d'accessibilitat universal, semblant al que es fa amb l'1,5% cultural.

5. Crear una oferta actualitzada, transparent i suficient d'habitatges accessibles

Les administracions han de crear polítiques oficials i proporcionar i mantenir habitatges accessibles per a les persones amb discapacitat.

Per un habitatge assequible:

Les persones amb discapacitat i les seves famílies depenen més de prestacions o recursos públics. Això és així perquè ingressen menys diners i tenen més despeses per raó de la discapacitat.

Però ningú ha de quedar exclòs d'un habitatge digne i adequat per la seva discapacitat.

Les persones amb discapacitat i les seves famílies han de ser un grup prioritari en les polítiques públiques d'habitatge: s'ha de compensar la desigualtat que pateixen i oferir-lo un habitatge digne.

Per un habitatge inclusiu, base per a una vida independent en la comunitat:

Les persones amb discapacitat han de viure en comunitat.

Les polítiques socials i les d'habitatge han de facilitar la inclusió i la vida independent perquè les persones amb discapacitat puguin triar on, com i amb qui viure, amb els suports necessaris. Per això, calen més prestacions com l'assistència personal.

Cal buscar noves formes de viure, com l'habitatge col·laboratiu, on les persones amb discapacitat promouen i participen de l'entorn per fer-lo més inclusiu, compartit i sostenible.

Diàleg civil en les polítiques d'habitatge:

Les organitzacions i les famílies de persones amb discapacitat han de participar en les polítiques públiques d'habitatges. Així es garantirà que siguin accessibles.

Protecció judicial del dret a l'habitatge:

Les persones amb discapacitat tenen dificultats per accedir a la Justícia. Això dificulta defensar i garantir el seu dret a l'habitatge.

Cal remarcar els casos de desallotjament de l'habitatge o les reclamacions per incloure mesures d'accessibilitat en les comunitats de propietaris.

S'han d'establir mecanismes junt amb els serveis socials perquè les persones amb discapacitat puguin denunciar aquests fets.

L'objectiu és garantir que els tribunals tramitin i resolguin aquest tipus de demandes, i protegeixin la persona amb discapacitat.

També s'han de promoure serveis de mediació,
per resoldre els conflictes sobre habitatge accessible,
assequible i inclusiu.

3 de maig de 2021

Comitè Català de Representants de Persones amb Discapacitat (COCARMÍ)

Comitè Espanyol de Representants de Persones amb Discapacitat (CERMI)

www.cocarmi.cat

www.cermi.es

www.convenciondiscapacidad.es